

Skybrud

Tekst: Dy Plambeck, 2018

Musik: Marianne Søgaard, 2018

1.

Oven over træerne
hører jeg et skybrud.
Min kælder står under vand.
Jeg lægger planker hen
over alt det, jeg har mistet.

Byen ligger stille hen
som en fisk med bugen
i forurenede vand.
Jeg lægger planker ud,
men du går ikke over.

*//: Alle de mennesker
jeg har elsket
befinder sig stadig
et sted i mig
et sted i mig ://*

2.

Nu hvor mørket falder på
ser jeg dig i stuen
i lys fra lampens skær.
Jeg lukker øjnene
for at være lidt alene

Natten kommer med en drøm
om at vi går sammen
igennem gaderne.

Jeg lukker øjnene
for at være sammen med dig.

//: *Alle de mennesker*
jeg har elsket
befinder sig stadig
et sted i mig
et sted i mig ://

Hvad findes der mere

Tekst: Inger Christensen. Fra *Som var mit sind lidt græs der blev fortalt* © Gyldendal 2017

Musik: Marianne Søgaard, 2018

1.

Hvad findes der mere
hvad findes der mor
hvad findes der mer
mellem himmel og jord

du tror nok, jeg mener
usynlige ting
som dem der engang
har sat verden i sving

Jeg mener de ting
i et menneskes hjerne
der gør
vores jord
til en dødsmarkt stjerne

2.

du tror nok jeg mener
usynlige ting
som dem der engang
har sat verden i sving

Jeg mener de ting
der gør at vi tror,
vi aldrig bli'r to
abrikotræer der gror

*Jeg mener de ting
i et menneskes hjerne
der gør
vores jord
til en dødsmærket stjerne*

3.

Hvad findes der ellers
hvad findes der mor
når bomben er faldet
her hvor vi bor

Hvad findes der mere
hvad findes der mor
hvad findes der mer
mellem himmel og jord

Hold håbet op

Tekst: Dy Plambeck, 2015

Melodi: Marianne Søgaard, 2015

1.

Hold håbet op og hold det udstrakt foran mig

Her er en fremtid, her er liv, han er på vej.

Se, snefnug ligner noder i en symfoni.

Jeg ser på himlen over det, jeg lever i.

Hold håbet op.

Stjernen viser vej.

Hold håbet op.

Mørket skjuler sig.

Hold håbet op.

Hold det foran mig.

2.

Vi venter midt i verset i en adventssang,

en stilhed efter stemmerne, der var engang.

Den hænger tungt i luften her som efter storm,

uroelig sitren førend verden får sin form.

Hold håbet op.

Stjernen viser vej.

Hold håbet op.

Mørket skjuler sig.

Hold håbet op.

Hold det foran mig.

3.

En julerose er en smuk, men ydmyg blomst,

jeg tænker på et ord, det er: Tilstedekomst.

En glød i mørket, og jeg mærker glæden ved,
han er på vej, det er et lys af evighed.

Hold håbet op.

Stjernen viser vej.

Hold håbet op.

Mørket skjuler sig.

Hold håbet op.

Hold det foran mig.

Jeg ved, at én og én er to

Tekst: Mirian Due og Marianne Søgaard, 2015

Musik: Marianne Søgaard, 2015

1.

Jeg ved, at én og én er to.

Jeg ved, at græsset det kan gro,

Men hvorfor gror det af sig selv?

Og er det bare verdens held?

Jeg ved, vi fødes og vi dør.

Den tid, der var her lige før

er pludselig nu kun passé.

Hvordan skal jeg begribe det?

2.

Jeg ved, at mange folk før mig

sang med på salmers toneleg

med stemmen brudt og stemmen klar

ved altergang, ved dåbens kar.

På kirkebænken mor og søn
med tavse hænder lagt i bøn,
når katastroferne tog ved
med sygdom og elendighed.

3.

Alligevel jeg synger nu
om dette gådefulde du,
der bliver ved at dukke op
i sprog, i tanke, sjæl og krop.
Alligevel jeg synger med
i denne søndags menighed,
hvor tro og tvivl som samlet sum
er mine tankers kirkerum.

4.

Mon jeg en dag kan slutte fred
med det, jeg tror, og det jeg ved,
og leve livet, som jeg kan,
når det går over min forstand,
hvorfor vi fødes, og vi dør
og mister det, vi havde før.
Jeg ved, at én og én er to!
Jeg kommer til dig i min tro.

Svalen

Tekst og musik: Marianne Søgaard, 2016

1.

I dit hjerte bor
længsler uden ord
som en svale, der vil lette.
Fra dit tunge bryst
kalder håb om trøst,
med en svaless klare stemme:

Hør en længsel.
Se ind i en sorg.
Vis at der er veje efter alting går ned.
Her i grådens hus
bliver mænd til mus.
Åh...

2.

I dit hjerte bor
længsler uden ord
som en svale, der vil lette
fra de dødes dal
op mod himlens sal
med en bøn i næbbets flække

Grib den faldne
Sig løftet igen
Størst af alt er kærligheden, større end alt.
Når din tro er tabt,
holder håbet vagt.
Åh...

Som var mit sind lidt græs der blev fortalt

Tekst: Inger Christensen. Fra værket *Som var mit sind lidt græs, der blev fortalt* © 2017.

Musik: Marianne Søgaard, 2018

1.

når jeg har hørt de tomme rum i huse
fortælle drømme som jeg selv har drømt
og hørt de glemte døre stå og sluse
mine sunkne minder rundt på skrømt

*så har jeg set en jordiskhed i alt
som var mit sind lidt græs der blev fortalt*

2.

som om der var de store ting at huske
som om det var så vigtigt alt jeg så
som om den vilde blomst de runde buske
var visnet hvis jeg ikke lod dem få

*så har jeg set en jordiskhed i alt
som var mit sind lidt græs der blev fortalt*

3.

en vokseplads i læ af min bevidsthed
med lys og skygge ligelig fordelt
hvor alt var vundet ved at være mistet
når sproget halvt om halvt var blevet helt

*så har jeg set en jordiskhed i alt
som var mit sind lidt græs der blev fortalt*